

літератури на життя (як її „значення суспільне” переходить „у свідомість публіки”), як, зображаючи „злі сторони життя”, вона „вितворює з-поміж інтелігенції людей, готових служити всею силою для піддержання добрих і усунення злих боків життя”.

Один з напрямів подальшого дослідження – треба описати, проаналізувати, осмислити, визначивши жанри всіх прижиттєвих літературно-критичних публікацій Івана Фрака у галицькій пресі.

Список використаних джерел

1. Моторнюк І. «Прохідна, учнівська стаття» Івана Франка // http://old.journ.lnu.edu.ua/publications/zbirnyk07/Zbirnyk07_Motornjuk.htm.

УДК 070.424

Х. Білограць –

канд. н. з соц. ком., асистент
кафедри ЖЗМК

Національного університету
«Львівська політехніка»

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ ПУБЛІЦИСТИКИ

Описано особливості використовуваного стилю в студентській пресі. Проаналізовано наукові публікації дослідників, які стосуються молодіжного сленгу, жаргонізмів.

Ключові слова: студентська періодика, стилістика, сленг.

In article described linguostylistic features of the students press. Analyzed scientific publications about youth slang, jargon.

Key words: students press, linguostylistic, slang.

Стиль написання статей у студентських виданнях достатньо суперечливий, оскільки, шукаючи способи подання матеріалів, автори використовують багато різних прийомів, і внаслідок цього в одній статті можуть бути використані лексеми, властиві різним стилям.

Постановка проблеми. Пишучи та публікуючи матеріали, як відомо, найчастіше журналісти використовують публіцистичний стиль, де логіка викладу та емоційно-експресивне забарвлення здебільшого взаєморівноважені. Якщо офіційно-діловий та науковий стилі прагнуть до найбільшої інформативності, а деякі розмовні та поетичні тексти відзначаються дуже високим ступенем емоційності, то публіцистика мусить бути одночасно і впливовою, й інформативною. Публікаціям цього стилю властиве чергування експресивних та інформативних уривків.

Аналіз публікацій. Мовностилістичні особливості студентських періодичних видань у своїх працях досліджували Довгаль А., Осійк Д., П'ятниця Л., Садівничий В.

Завдання статті. Простежити та проаналізувати використання лексики у сучасних студентських періодичних виданнях.

Основний матеріал. Емоційно-експресивна виразність фразеологізмів допомагає не тільки створити певні картини, образи, а й викликає емоційний відгук адресата. Л. П'ятниця та В. Садівничий впевнені, що такий характер усталених словосполучень робить текст цікавішим, пробуджує увагу читача, його інтерес до повідомлення, а це полегшує сприймання інформації [15].

В результаті досліджень текстів, ми зробили висновки, що у студентській періодиці активно використовують публіцистичний стиль та емоційно забарвлену лексику при написанні статей. Але все ж існують певні відмінності, які відрізняють її від інших періодичних видань. Все залежить від того, хто саме видає газету. Звичайно, якщо це офіційні видання, то нічого нового з точки зору стилістики немає. У неофіційних, незалежних газетах, чи виданнях студентських організацій використовують різну лексику. Студенти у публікаціях вживають лексеми, які належать до різних стилів. Дуже часто автори текстів зловживають сленгом.

Зазначимо, що на шпальтах студентських видань поряд із загальноживаною лексикою є і специфічна, позалітературна, тобто сленг (хоча різні дослідники по-різному називають це явище). Вони урізноманітнюють мовлення, привертають до тексту увагу, впливають на реципієнта. Використовуючи таку лексику, журналіст прагне вразити читача своєю дотепністю та неординарністю. На думку Л. П'ятниці і В. Садівничого, головна мета – встановити тісний зв'язок між автором й читачем, вживаючи мову тієї ж соціальної групи, на яку спрямоване повідомлення. Це викликає певний стилістичний ефект, а нова експресивність дозволяє загострити читацьке сприйняття [15].

Деякі дослідники говорять про психологічну причину використання експресивних засобів у мові ЗМІ, зокрема жаргонізмів. Мовознавець О. Пономарів пояснює, що жаргонізми з'являються внаслідок прагнення носіїв мови бути дотепними та є результатом властивого людям бажання порозважатися [16]. Саме тому, на його переконання, дуже багато жаргонізмів виникає в молодіжних колективах, студентських у тому числі. Їх і використовують студенти-журналісти.

Під жаргонізмами, як стверджує О. Пономарів, слід розуміти лексикон розмовного мовлення людей, пов'язаних певною спільністю інтересів [16]. Найчастіше це спільність професійна, сюди належить і тривале перебування поряд (наприклад, навчання), однакові захоплення (спортом, мистецтвом тощо). Прикладом можуть бути такі слова: «медфаківці», «політехівці», «університетівці», «універ», «футзалісти».

Надійних критеріїв диференціації жаргону та сленгу поки що не існує, як зазначають Л. П'ятниця та В. Садівничий, ці лінгвістичні поняття мають багато спільного: вони породжені певним середовищем, у масиві загальнонародної мови не нейтральні стилістично [7]. Крім того, у «Великому тлумачному словнику української мови» є визначення сленгу як жаргонних слів або виразів, характерних для мовлення людей певних професій або соціальних прошарків, які, проникаючи в мову, набувають помітного емоційно-експресивного забарвлення [2].

Якщо на початку 90-х років, стверджує А. Станкевич-Шевченко, ми відзначали інтелектуалізацію газетно-публіцистичних текстів, то сьогодні треба знати простомовні слова, молодіжний сленг чи навіть кримінальне арго, англійську мову або латину [18]. Л. Ставицька розглядає використання жаргонізмів в українській художній літературі 80–90 рр. ХХ ст. як непрямий протест проти сомнамбулічної масової свідомості та українського стереотипу елегійно-романтичного способу художнього світовідчуття і констатує спад жаргонного нагромадження в тексті [17, с. 215]. Нам відомо, що для студентських видань та періодики, яку видають для молоді, характерне посилення ролі неформальних, нелітературних одиниць. Журналісти, коли пишуть статті, які орієнтовані на молодь, зазначає Д. Осіпк, вдаються до використання неофіційної, позалітературної лексики, якою вона і спілкується у невимушених життєвих ситуаціях, – так званого сленгу. Він як субмова зараз дуже активно оновлюється, розширює коло свого існування, виходячи за межі молодіжної аудиторії. Спостерегаємо контактування сленгу з іншими субмовами, з мовою літературною, що часто поповнюється новими лексичними одиницями через сленгізми, які за певних обставин втратили свої специфічні властивості [14].

Як свідчать наші дослідження, молодіжні та студентські тексти найекспресивніші та емоційні порівняно з усіма іншими. У таких ЗМІ це найчастіше досягається за допомогою лексики: жаргонізмів, аргю та, звичайно ж, молодіжного сленгу.

Часто студентські видання використовують сленгові одиниці там, де вони себе не виправдовують. Вважаємо, що таке явище у ЗМІ негативно відображається на свідомості реципієнта, який так починає розмовляти і в реальному житті. Надмірне вживання такого роду експресивної лексики призводить до засмічення мови.

Проблема полягає у тому, що межа між сленгом і просторіччям дуже хитка, а вживання ненормативної лексики загрожує тотальним спрощенням державної мови. На думку мовознавців, велику загрозу становить саме чужомовна експансія. Якщо раніше мовний національний простір потерпав від мови східних сусідів, то сьогодні цей вплив подвоївся. Крім росіянізмів, які творять свою мову – суржик, до цього процесу долучається ще американська маскультура. Д. Осійв впевнений, що для української мови така лексика неприродна. Мелодика і фонеміка нашої мови не здатна самостійно творити слова на зразок «круто», «кльово», «общага». Вони фамільярні, радше – вульгарні [14].

Як стверджує А. Довгаль, сленг – явище поширене і за конкретними ознаками його можна класифікувати [5]. Варто зазначити, що сленгізми нейтральні та позитивно забарвлені – це не шкідливе утворення мови, яке вульгаризує усне мовлення, а органічна та деякою мірою необхідна частина цієї системи. Сленг розвивається та змінюється дуже швидко, він може швидко утворитися і швидко зникнути. Його використовують у різних сферах суспільного життя. Ці всі зміни відбуваються для спрощення усної мови та її розуміння.

Без сленгу, ймовірно, наша мова не була б такою яскравою, емоційно-насиченою, адже ця субмова звернена не лише до розуму, а й до почуттів, на думку А. Довгаля, її можна назвати одним із найнеобхідніших елементів загальнонаціональної мови [5]. Вважаємо, що надмірне захоплення сленгом може призводити до постійного витіснення нормативної лексики, виникнення мовної агресії. Не варто вживати сленгові слова і вирази або ж послуговуватися негативно забарвленими лексемами, адже це призводить до звички сприймати життя легковажно, несерйозно.

Багато дослідників по-різному називають сучасну молодіжну лексику: «жаргонізми», «арго», «молодіжний сленг», а також «позалітературні лексеми» (хоча тепер їх використовують у своїх творах сучасні

письменники). Попри усе, це мовне явище продовжує розвиватися – постійно з'являються нові слова студентсько-молодіжного сленгу.

Дослідники вважають, що небезпечними є такі деформації у мовному просторі ще й тому, що мова впливає на світосприйняття людини, її мислення. З точки зору В. фон Гумбольдта, мова – неначе призма, крізь яку людина дивиться на світ. Чужий словесний бруд, який заповнив побутове мовлення, проникає у підсвідомість, змінює ментальність, творить нову реальність. Засилля чужого за походженням і за природою витісняє своє, національне.

Кредо у творенні національного мовного простору повинні стати слова І. Франка: «Кожна літературна мова доти жива і здібна до життя, доки має можливість, з одного боку, всмоктувати в себе всі культурні елементи сучасної цивілізації, значить, збагачуватися новими термінами та висловами, відповідними до прогресу сучасності, не трапляючи при тім свого основного типу і не переходячи в жаргон якоїсь спеціальної верстви чи купи людей» [4].

Напевне, завдання молодих журналістів полягає у тому, щоб виокремити усе, що увиразнюватиме наше мовлення, збагачуватиме літературну мову. Молоді люди повинні творити сленг самостійно, а не калькувати його за зразками з чужої мови.

Розглянувши і проаналізувавши студентську публіцистику, ми побачили там нижче описані групи мовних одиниць. У статтях використано лексеми повного запозичення з іншої мови, в більшості випадків з англійської [13]: «*трефікер*», «*геймплей*», «*сеттінг*», «*бластери*», «*планетарні рейди*», «*саунд*», «*оупенейр*», «*клакер*», «*драм-н-бейс*», «*діджей*», «*xip-хоп*», «*xip-хонер*», «*шоу-бізнес*», «*гламур*», «*сінгл*», «*лонглей*», «*трек*», «*паті*», «*трек-ліст*», «*хамсовий діджейсет*», «*електробрейкбіт*», «*техно-паті*», «*вікенди*», «*лайнп*», «*поп-арт*», «*треш*», «*фешн*», «*пікапер*», «*панк-шоп*», «*кайтинг*», «*калкінг*», «*рафтинг*», «*дайвінг*», «*серфінг*», «*шопінг*», «*хай*» (привіт), «*йоу*» (вигук), «*ленд-арт*», «*атракції*», «*снеп-шот*», «*хедлайнер*», «*слем*», «*боді-арт*», «*рафтінг*», «*мультипінл*», «*промоутер*», «*райдер*», «*бек флін*», «*мото-фрїстайл*», «*кавер*», «*метроном*», «*рунет*», «*рїдер*», «*реаліті-шоу*», «*андеграунд*», «*бенд*», «*стрит*», «*скейтбордінг*», «*пул-скейтінг*», «*лузер*», «*готік паті*», «*зутен морген*», «*крейзі*», «*дарк*», «*андеграунд*», «*пейчек*», «*дрес-код*» та інші.

Останнім часом, як ми помітили, з'явилася тенденція писати російські слова українськими літерами (так звані росіянізми [19]). З контексту можна зрозуміти, що це використаний авторами прийом

гострого сарказму. Дослідниця А. Садова стверджує, що дехто це пов'язує з творчістю Леся Подерв'янського та його стилем, інші – з підвищенням національної свідомості української молоді. Варто сказати, що в студентській періодиці ці лексеми використовували для того, аби висміяти тих, хто спілкується суржиком: «*советські времена*», «*товарііці*», «*обустройство жил'я*», «*отсутствіє*», «*стенка*», «*откуда-то*», «*животні*», «*баловство*», «*ійомкості*», «*жил'ьо*», «*похоже*», «*подорожання*», «*проделує*», «*маньовр*», «*шото ненужне*», «*токо*», «*спаленькі малюпусенькіє*», «*настояцій паркет*», «*дрож*», «*ковьор*», «*между досками*», «*нада*», «*луче*», «*покритіє*», «*тарелка*», «*смотрете*», «*мастер*», «*стоє*», «*канєшино*», «*безполєзна*», «*ополєнь*», «*случія*», «*дарагая*», «*двохетажна*», «*жадала*», «*качєство*», «*раньше*», «*прелічно*», «*прекрасний*», «*поскорєй*», «*спасіба тебе*», «*чєрвонєц*», «*красавєц*», «*рєбята*», «*меропріятія*», «*мальчїк*», «*моск*» та інші.

У проаналізованих публікаціях траплялися і запозичення основи іншомовних слів [6]: «*гангста-розбишаки*», «*хаус-вечїрки*», «*брейководабстєповий*», «*фрїстайлєрський*», «*CD-компіляції*», «*скарифікація*», «*олдовий*», «*юзати*», «*панкушиний*», «*трабли*», «*супєр-пупєр*» та інші.

Також нам відомо, що у статтях студентів є лексеми, перекладені з використанням стандартної лексики в особливому значенні [6]: диск – «*млинець*», мобільний телефон певної форми – «*розкладушка*», тролєйбус – «*рогатий*» та інші.

Певна річ, в публікаціях студентами використовується слєнг професійних груп [5]: «*мінімалїсти-технарї*», «*мінімал*», «*тек-хаус*», «*вініл*», «*dip-тек*», «*фанкі-поп*», «*біг ер*», «*фрїрайд*», «*спрїнти*», «*IT-шники*», «*SEO-шники*», «*міні-рампа*», «*оллі*» та інші.

У публікаціях ми виявили слова, створені за допомогою лексичного ігрового прийому – зближенням слів на основі звукової подібності, звуковим перенесенням [6]: e-mail – «*міло*», millionaire – «*міліонєр*», million – «*лімон*» та інші.

Як показав аналіз, в текстах активно використовується молодіжний слєнг [5]: «*мажорна дурєпа*», «*кльово*», «*класно*», «*бомбово*», «*супєр*», «*прїкольно*», «*розвод*», «*всі підорванї*», «*блюзовий кач*», «*засвітїтїся*», «*тусовка*», «*тусовицик*», «*тачки*», «*круті кобіти*», «*безшабашнїсть*», «*не провтікати*», «*драйв*», «*напрягає*», «*не катїть*», «*бабло*», «*препод*», «*чувїха*», «*чувак*», «*ламатїся*», «*доконатї*», «*унївер*», «*хохма*», «*фізрук*», «*фіз-ра*», «*фігня*», «*харити*», «*парити*», «*звалити*» (піти), «*блін*», «*запара*», «*захавати*», «*на собаках*» (на машинах), «*фєст*», «*орги*» (організатори), «*розкуйоцанї мїзки*»,

«роздовбані кінцівки», «піднапряся», «ульо», «глючить», «інфа», «до Срайкова на празник» (відрядження), «фіфа», «девка», «діваха», «пацанка», «готи», «пацанчик», «дяфан» (дядько), «капец», «нефари», «ламанутися», «готійний імідж», «пішкарусом», «поперли», «паразити» (про молодь), «респект», «уважуха», «прикид», «фінти» (викругаси), «фінгал», «клізми» (про неприємних людей), «задовбало», «зафутболив», «півпики», «вкалувати», «шара», «лаби» (лабораторні), «либитися», «комп», «тусовка», «обжировиско» та інші.

Також у деяких статтях трапляється інтернет-сленг [21]: «пrieved», «каг діла», «прувет», «прувет», «здрям», «хальов», «здра», «первета», «здорів», «хай», «пrieved медвед», «пука-пука», «ася», «аффттар жжот», «тема зачьот», «чат-юзери», «відстійна тема», «аффттар убейся ап стену», «аффттар випей йада», «тема байан», «ржунімагу», «пацтулом», «уйшов пацтол», «Гггггг», «гагагагага» (імітування сміху), «усміхнуло», «інет», «нет», «сітка», «креведко» (креветка), «чвяточги» (квіточки), «іди паси їжачків», «йди сапай вазонки», «тема мегорозрифффф», «йа креветко», «жаргон падонкафф», «песши есчо», «пеши есчо», «пеши исцо» та інші.

Не часто, але все ж використовували і лайливі та нецензурні слова, інколи навіть називаючи ними статті.

Окрім молодіжного та студентського сленгу, нецензурної лексики, у студентській публіцистиці, як показало вивчення матеріалів, використовують терміни з точних, гуманітарних і природничих наук та крилаті вислови латинською мовою.

Студенти, які, здебільшого, використовують у статтях багатозначні та з емоційним відтінком мовні одиниці, також вживають однозначні і позбавлені експресії терміни: «нейропептиди», «рефлексация», «свідомість суб'єкта», «вища методологія», «внутрішній локус контролю», «інсайт», «індивідуальна складність», «метафізика», «імунітет», «мікрофлора», «філософія екзистенціалізму», «інверсія гендерних ролей», «фемінність», «маскулінність», «соціально-психологічні фактори індивіда», «візуальна імітація», «целюлоїдна кіноплівка», «умбиликус» та багато інших.

Як відомо, не завжди у звичайних періодичних виданнях можна знайти крилаті вислови латинською мовою, але вони трапляються: «*Como gradate?*» (І так крок за кроком); «*Carpe diem!*» (Лови момент!); «*Ex libris*» (З книжок); «*Vox populi?*» (Голос народу?); «*Barba non fasit philosophum*» (Борода не робить філософом); «*Littera scripta manet*» (Написана літера залишається); «*Gaudeamus igitur iuvenes dum sumus...*»

(Погуляймо, юнаки, доки є ще сила...); «*Vivat academia, vivat professors*» (Хвала академії, хвала професорам); «*Vivere! Vincere! Create!*» (Жити! Перемагати! Творити!).

Найвиразніші особливості стилю студентських публікацій, з нашої точки зору, – несподіваність, відвертість та надмірна емоційність. Також використовується сарказм. Зазвичай усі періодичні видання для різних вікових читацьких аудиторій, видані професіоналами, передбачувані. Для прикладу нижче подано декілька уривків зі статей, опублікованих у різних студентських виданнях.

Д. Кругликова «Комікси. Воно нам треба?» (Рупор, № 1, 2008):

«Комікси зазвичай жорстокі, де добро перемагає зло тільки тоді, коли добро виглядає як Міс Всесвіт і одягнене в купальник, чи як переївший стероїдів бугай в трико, і обов'язково в них є при собі магнум або базука.» [9, с. 14].

І. Крюкова (Соняшник) «Music Fest in the KPI» (Поліграф, № 9 (39), 2006):

«Досить цікаво і весело спостерігати за різноманітністю субкультур, які представляє КПП, і на те, як вони уживаються разом!

... Чувак з контрабасом – «просто красавець»!

... Звучання басове, а мова турецька! Насправді турецька!!!

Найстильніші цього вечора!..» [10, с. 12 – 13].

BlackCat «Парад носорогів», або Скульптура по українськи» (Рупор, № 1, 2008):

«Хотілося б збрехати, сказавши про хоча б деяку обізнаність українців у сфері сучасної скульптури. Але, на жаль, до цієї виставки більшість з них була свято переконана у тому, що такої в Україні взагалі не існує» [22, с. 20 – 23].

М. Ганущак «У туалет на екскурсію!» (Сова, 2005 р.):

«Як би це не смішно звучало, але й справді після ремонту багато хто зі студентів ходив в туалет не за природним покликом, а просто щоб помилуватися ним. Нарешті керівництво Академії почало думати не лише за коридори, але й про більш важливіші для кожного студента місця. Тепер можемо з гордістю сказати: «Туалет – перлина Академії!» [3, с. 2].

В. Мукан «Перший тиждень вересня» (Студент plus, № 45, 2008):

«...Це були приємні, сповнені насолоди дні. А що ж буде через тиждень, через два, через місяць?! Невже це півріччя буде таким же, як і 1 тиждень навчання?! Невже мене знову будуть переслідувати

жахи, в яких мій викладач душить мене, а потім виганяє з універсу?! О, ні! Де моя машина часу?! Я хочу назад, у літо 2008!» [12, с. 8 – 9].

А. Зайцева «Здоровфффф шаленим та драйвовим!» (Рупор, № 1, 2008):

«Нудне фізичне виховання?!?! Молодь за веселий спорт живих, справжніх, неочікуваних вражень та емоцій!» [8, с. 36 – 38].

Г. Листвак «Тс-с-с!» (Сова, 2005 р.):

«Тс-с-с! Не сполохайте літо!» [11, с. 1].

К. Хрумова «Асоціації» (Рупор, № 1, 2008):

«І ось, коли вже четверта ранку і твій мозок прагне ігор, а тіло каже: «Придурок, займай вільне місце на підлозі та спи!», – саме тоді прийшов час зіграти в асоціації.» [20, с. 28].

Гліб «Демотивовані навчальним процесом або Де мотивація мотивації» (Ять, 2012):

«Напевно, не можна стверджувати, що демотивація мотивації почалася вже на першій парі в ІЖ. Однак те, що вона нас приголомшила, – поза всяким сумнівом. Спершу аббревіатурою своєї назви. ТЗОВ! Та остаточно нас, зелених, добило, коли дізналися, що вивчатимемо. Матриці! Кому очі на лоба полізли, в когось зринула подоба іронічної посмішки, яка до кінця навчання зеволуціонує в саркастичну. Найважче ж було щирим гуманітаріям: наївні, вони були певні того, що все так чи інакше пов'язане з математикою залилося в далекому шкільному минулому.» [23].

Погоджуємося з твердженням Д. Варивод, що автори перш за все є «мовними особистостями», тому не можуть відокремитися від екстралінгвістичних факторів [1], тобто все, що оточує студентів, впливає на особливості написаних текстів.

Висновки. Проаналізувавши студентську періодику, ми вважаємо, що тексти у цих виданнях емоційні та динамічні. Через відсутність певних правил студенти можуть використовувати різну лексику (молодіжний сленг, терміни) в будь-яких періодичних виданнях – і в неофіційних, і в незалежних, і виданнях студентських організацій. Винятком є офіційні газети та журнали, а також ті, які цензурує керівництво. Зазвичай лексика періодичного видання залежить від самого редакційного колективу і авторів статей. Дослідники проблеми використання у періодичних виданнях студентського сленгу вважають, що варто намагатися певним чином контролювати виникнення та вживання сленгу, але ми впевнені, що чим більше заборонятимуть подібну

лексику, тим більше провокуватимуть студентів до її використання у публіцистиці, усному та інтернет-спілкуванні.

На наш погляд, субмова, яку створює студентська молодь, не є великою проблемою. Як правило, культура мовлення змінюється після закінчення студентського життя. Окрім того, в більшості випадків на співбесіді на роботу просто необхідно спілкуватися літературною мовою. Тобто ті, які прагнуть стати успішними, усвідомлюють, що у них на це мізерні шанси, якщо вони спілкуються субмовою.

Список використаних джерел

1. Варивод Д. С. Мовна особистість авторів блогівих записів // Д. С. Варивод; Нова філологія: Збірник наукових праць. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – № 5 (31). – С. 35 – 38.
2. Великий тлумачний словник української мови / Уклад., і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2003. – 1440 с.
3. Ганущак М. У туалет на екскурсію! // М. Ганущак; Сова. – 2005. – № 5. – С. 2.
4. Грещук В. Роль Івана Франка у формуванні єдиної української літературної мови / Василь Грещук // Вісник Наукового товариства ім. Т. Шевченка. Чис. 2. – Івано-Франківськ : [б. в.], 2007. – С. 29-37.
5. Довгаль А. Є. Молодіжний сленг: щодо проблеми класифікації сленгізмів // А. Є. Довгаль; «Управління розвитком». – 2011. – № 13 (110). – С. 168 – 170.
6. Енциклопедія українознавства. Словникова частина (ЕУ – II). – Париж, Нью-Йорк, 1976. – Т. 8. – С. 3076 – 3088.
7. Євграфова А. О. Роль зниженої лексики в мові засобів масової інформації // А. О. Євграфова; Культура народів Причорномор'я. – 2007. – № 101. – С. 87 – 89.
8. Зайцева А. Здорофффф шаленим та драйвовим! // А. Зайцева; Рупор. – 2008. – № 1. – С. 36 – 38.
9. Кругликова Д. Комікси. Воно нам треба? // Д. Кругликова; Рупор. – 2008. – № 1. – С. 14.
10. Крюкова І. Music Fest in the KPI // І. Крюкова; Поліграф. – 2006. – № 9 (39). – С. 12 – 13.
11. Листвак Г. Тс-с-с! Не сполохайте літо! // Г. Листвак; Сова. – 2005. – № 5 – С. 1.
12. Муқан В. Перший тиждень вересня // В. Муқан; Студент plus. – 2008. – № 45. – С. 8 – 9.

13. Муромцева О. Г. Англiцизм // Українська мова: Енциклопедія. – К.: Українська енциклопедія, 2000. – С. 25.
14. Осійк Д. С. Експресивна лексика в студентських та молодіжних ЗМІ // Д. С. Осійк ; Нова філологія: Збірник наукових праць. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – № 5 (31). – С. 109 – 114.
15. П'ятниця Л. П., Садівничий В. О. Жаргонізм як елемент загострення читацького сприйняття (на прикладі студентських видань сумщини) // Л. П. П'ятниця, В. О. Садівничий ; Нова філологія: Збірник наукових праць. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – № 5 (31). – С. 125 – 131.
16. Пономарів О. Д. Стилiстика сучасної української мови: Підручник. – 3-тє вид., перероб. і доповн. [Текст] / О. Д. Пономарів. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2000. – 248 с.
17. Ставицька Я. Сучасний український інтержаргон: проблеми й аспекти вивчення // Я. Ставицька; Мовознавство: Доп. та повідомл. IV Міжнар. Конгресу українiстів / Відп. ред. В. Німчук. – К. : Пульсари, 2002.
18. Станкевич-Шевченко А. Сучасний публіцистичний текст: функціонально-стилістичний аспект [Електронний ресурс] // А. Станкевич-Шевченко. – Режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1084> (дата звернення 17.11.2013).
19. Українська мова: короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів / [уклад. : С. Я. Єрмоленко, С. П. Биби́к, О. Г. Тодор]; за ред. С. Я. Єрмоленко. – К.: Либідь, 2001. – 224 с.
20. Хрумова К. Асоціації // К. Хрумова; Рупор. –К. : 2008. – № 1. – С. 28.
21. Щур І. Особливості українського комп'ютерного жаргону // І.Щур; Рідна школа. – 2001, № 3. – С. 10.
22. BlackCat. «Парад носорогів», або Скульптура по українськи // BlackCat ; Рупор. – 2008. – № 1. – С. 20 – 23.
23. Glib. Демотивовані навчальним процесом або де мотивація мотивації [Електронний ресурс] // Ять, лютий 2012. – Режим доступу : <http://jat.in.ua/index.php/2012-02-03-19-42-34/item/77> (дата звернення 11.10.2013).